

Lounské hřbitovy a náhrobní kameny

Jaroslav Havrlant

Dušičkové období vybízí k zamyšlení nad funerálními památkami. V minulosti se pohřbívalo při všech kostelech, ale během josefínských reforem měly být zřejmě všechny čtyři hřbitovy v Lounech zrušeny a měl se postavit nový za městem. K tomu však nedošlo, byl zrušen jen hlavní hřbitov u sv. Petra a hřbitov kolem děkanského chrámu, jehož zeď byla zbourána roku 1838. Po zrušení hřbitova u Matky Boží roku 1880 v souvislosti s dostavbou kasáren, nemohl městu stačit jediný hřbitov u 14 sv. pomocníků. Proto byl roku 1887 založen nový u cítilibské silnice, těsně nad židovským hřbitovem (o 13 let starším). Pozemek, který dnes tvoří jižní část hřbitova, věnoval lounský děkan Fr. Linhart. Ten byl také o dva roky později na novém hřbitově pohřben do hrobky u centrálního kříže.

Nejkrásnější býval hřbitov u sv. Petra. Jeho zeď byla zevnitř členěna do arkád, dva portály vyzdobil renesanční sochař Vincenc Strašryba. Kostel i hřbitov muselo roku 1792 koupit město, které se zavázalo, že je bude používat pouze ke světským účelům, zejména na stavební materiál.

Brzy byla rozebrána kostnice i zvonice. Při stavbě pivovaru se používaly kameny ze hřbitovní zdi a z mramorových náhrobků se pášlo vápno. Jen několik bylo přesunuto ke kostelu Matky Boží, do jehož věže byl zazděn i Strašrybův reliéf *Vzkříšení syna naimské vdovy*.

Z podnětu slavětínského faráře Fr. Štědrého bylo r. 1898 na radničním dvoře založeno muzejní lapidárium, kam byly přeneseny hlavně cennější náhrobky. Až Němci za okupace nechali lapidárium přemístit do kostela sv. Petra, kde je dosud.

Zde nejstarší náhrobek patří Janu Troubovi z Javoré (1492), který má ve znaku ptačí pařát. Další náleží např. Václavu Matesovi z Vlkanova (1568), Zikmundu Táborovi z Lukavce (1577), dva náhrobky patří Sokolům z Mor. Uprostřed leží náhrobní kámen původně z kostelíka Matky Boží. Patří Jiřímu staršímu Dědkovi z Vlkové (1609), který byl v Lounech přes 18 let rychtářem. Ovšem nejhodnotnější lounský náhrobní kámen je zazděn v děkanském chrámu sv. Mikuláše a patří Janu Hruškovi z Března (1568). Do mramorové desky je zapuštěn bronzový díl, který odlil proslulý pražský zvonař Brikcí z Cimperka.

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Listopad 2013 • Ročník 6 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí.“
(List sv. apoštola Pavla Římanům 12,12)

Aktuálně

Sobota 2. listopadu 2013 od 14:30 – Pobožnost za všechny věrné zeměděle na hlavním hřbitově v Lounech a posvěcení zrestaurovaného centrálního kříže. Pobožnost doprovodí zpěvem chrámový sbor.

Čtvrtek 7. listopadu 2013 od 18:30 – Setkání farní rady.

Sobota 9. listopadu 2013 od 15:00 – Koncert duchovní hudby mladých umělců v chrámu sv. Mikuláše. Vystoupí Marek Kozák – varhany, Tomáš Borl – pozoun a Eliška Hrochová – zpěv.

Neděle 17. listopadu 2013 – při nedělní mši svaté se uskuteční sbírka na pojištění církevních objektů v naší diecézi.

Sobota 23. listopadu 2013 – Zveme Vás k poutní slavnosti v kostele sv. Kateřiny v Oboře. Mše svatá začíná v 16:00; při slavnosti bude posvěcen zrestaurovaný oltářní obraz. Možnost dopravy z Loun je autobusem MHD č. 2, zastávka Sokolovna v 15:04, příjezd do Obory v 15:25; odjezd z Obory linkou č. 1 v 18:10.

Do 28. listopadu 2013 můžete navštívit výstavu *Diktatura versus naděje*, která připomíná pronásledování římskokatolické církve v Československu v letech 1948–1989. Výstava je umístěna na Pražském hradě v Mladotově domě; volně přístupná je každý den v době od 10:00 do 16:00.

Přehled nedělních a svátečních bohoslužeb

1. 11. **SLAVNOST VŠECH SVATÝCH**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:30.
2. 11. **VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:00.
Hlavní lounský hřbitov – Pobožnost za zemřelé a posvěcení zrestaurovaného centrálního kříže ve 14:30.
3. 11. **31. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
7. 11. **PRVNÍ ČTVRTEK V MĚSÍCI**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
V 17:30 pobožnost za všechny věrné zemřelé na místním hřbitově; následuje mše svatá.
10. 11. **32. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
17. 11. **33. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
23. 11. **POUTNÍ SLAVNOST**
KOSTEL SV. KATEŘINY V OBOŘE – Mše svatá v 16:00.
24. 11. **SLAVNOST KRISTA KRÁLE**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Chránový sbor provede Zlonickou mši od Josefa Šňapky.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
30. 11. **SLAVNOST POSVĚCENÍ KOSTELA**
SV. STANISLAVA V MĚRUNICÍCH – Mše svatá v 14:00.

Učíci se církev

Téma 32. neděle v mezidobí: *Božská ctnost naděje*

Naděje

Agostino Cornacchini (1725)
Lateránská bazilika, Řím

1817. Naděje je božská ctnost, kterou toužíme po nebeském království a po věčném životě jako po svém štěstí tím, že důvěřujeme Kristovým příslibům a nespolehnáme na své síly, ale na pomoc Ducha svatého...

1818. Ctnost naděje odpovídá na touhu po štěstí, kterou Bůh vložil do srdce každého člověka; bere na sebe očekávání, která podněcují lidskou činnost; očišťuje je a zaměřuje k nebeskému království; chrání před malomyslností; je oporou ve chvílích opuštěnosti; rozšiřuje srdce v očekávání věčné blaženosti. Vzpruha naděje chrání před sobectvím a vede k radosti z křesťanské lásky.

1820. Křesťanská naděje se rozvíjí od počátku Ježíšova kázání při vyhlášení blahoslavenství. *Blahoslavenství* pozvedají naši naději k nebi jako k nové zaslíbené zemi; ukazují k ní cestu zkouškami, které čekají na Ježíšovy učedníky... Naděje se projevuje a živí modlitbou, zvláště modlitbou Otče náš, která je souhrnem všeho, po čem nám dává naděje toužit.

1821. Můžeme tedy mít naději na nebeskou slávu, kterou Bůh slíbil těm, kteří ho milují a konají jeho vůli. Každý má za všech okolností doufat, že s Boží milostí vytrvá „až do konce“ a dosáhne nebeské radosti jako věčné Boží odměny za dobré skutky vykonané s Kristovou milostí.

(Zdroj: Katechismus katolické církve, KN)